



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 377/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti G., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. F. N., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva zaručeného čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Rks/2/2010 z 23. júna 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti G., a. s., odmieta ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 21. septembra 2010 doručená sťažnosť spoločnosti G., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“),

základných práv zaručených čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva zaručeného čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Rks/2/2010 z 23. júna 2010.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva tento sťažovateľkou uvádzaný skutkový stav:

«... správca konkurznej podstaty P... uložil P... vydaním Platobného výmeru č. 843/2002 zo dňa 21. 10. 2002 povinnosť zaplatiť dlžné poistné a vydaním Platobného výmeru č. 844/2002 zo dňa 21. 10. 2002 povinnosť zaplatiť poplatok z omeškania z dlžnej sumy poistného.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07. 07. 2005 P... postúpila na spoločnosť Z., s. r. o. ... pohľadávky, súčasťou ktorých boli aj pohľadávky voči P.

Spoločnosť Z... postúpila predmetnú pohľadávku na Sťažovateľa..., uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29. 09. 2006.

Sťažovateľ si návrhom uplatnil voči P. nárok na poplatok z omeškania z dlžného poistného predpísaného platobným výmerom č. 843/2002... a úrok z omeškania zo sumy predpísanej platobným výmerom č. 844/2002.

Okresný súd Banská Bystrica Uznesenie sp. zn. 12 C 82/2009-78 zo dňa 10. 06. 2009..., ktorým konanie zastavil, po právoplatnosti tohto rozhodnutia vec postúpil na konanie a rozhodnutie Ú... Krajský súd v Banskej Bystrici Uznesením sp. zn. 13 Co/162/2009-94 zo dňa 18. 08. 2009 potvrdil Uznesenie prvostupňového súdu... Následne bol spisový materiál postúpený Ú. (ďalej len „Ú.“).

... Ú... v zmysle ustanovenia § 8a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) podal NS SR návrh na rozhodnutie sporu o právomoc.

NS SR Uznesením sp. zn. 6 Rks/2/2010 zo dňa 23. 06. 2010... rozhodol, že na zaplatenie nároku Sťažovateľa... je daná právomoc Ú...»

3. Podľa názoru sťažovateľky (po predchádzajúcej citácii a po ňou vykonanej interpretácii na vec sa vzťahujúcich ustanovení zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení... a tento zákon zrušujúceho zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou) „Rozhodnutie NS SR teda navodilo stav, kedy na Sťažovateľa síce bola postúpená existujúca pohľadávka na zaplatenie poplatku z omeškania z dlžného poistného..., ale o nároku na zaplatenie tejto pohľadávky má podľa názoru NS SR právomoc rozhodnúť Ú., ktorý v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení nemôže ale len začať konanie na základe návrhu Sťažovateľa...“. Sťažovateľka tvrdí, že „... Rozhodnutie NS SR nie je práve z dôvodu ich (zrejme jeho, pozn.) arbitrárnosti v súlade s požiadavkami kladenými na spravodlivý súdny proces... Napadnuté rozhodnutie NS SR je arbitrárne a ústavne neudržateľné...“.

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených základných práv zaručených ústavou a listinou, ako aj práv zaručených dohovorom a dodatkovým protokolom uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Rks/2/2010 z 23. júna 2010, zrušil toto rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadala priznať náhradu trov konania.

5. Sťažovateľka k sťažnosti pripojila uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Rks/2/2010 z 23. júna 2010, ktorý „... o žiadosti Ú. pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou... o rozhodnutie sporu o právomoci“ rozhodol tak, že „Na rozhodnutie o nároku žalobcu na zaplatenie poplatku z omeškania... je daná právomoc Ú.“. Z odôvodnenia predmetného uznesenia považuje ústavný súd za relevantné citovať tieto jeho (z hľadiska posúdenia dôvodnosti podania ústavnej sťažnosti) podstatné časti:

„... Ú... podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadosť o rozhodnutie sporu o právomoc medzi súdom a ú. podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku... postúpenej mu uznesením Okresným súdom ... zo dňa 10. 6. 2009, potvrdeným uznesením Krajského súdu... zo dňa 18. 8. 2009, ktorú odôvodnil tým, že podľa jeho názoru daná vec nepatrí do právomoci ú. Žiadal, aby Najvyšší súd ... podľa § 8a O. s. p. rozhodol spor o právomoc medzi súdom a Ú... tak, že zruší uznesenie Krajského súdu... zo dňa 18. 8. 2009... a uznesenie Okresného súdu... zo dňa 10. 6. 2009..., a vec vráti súdu na ďalšie konanie...“.

Po posúdení požiadavky navrhovateľa (t. j. ú..., pozn.) najvyšší súd konštatoval, že v mene štátu „vo veciach poplatku a v danom prípade poplatku z omeškania... rozhoduje príslušný orgán štátnej správy, ktorým je v danom prípade Ú...“. Najvyšší súd ďalej v odôvodnení uviedol, že „Okresný súd... preto správne konanie zastavil a zároveň vec postúpil príslušnému orgánu, Ú..., ktorý je povinný o nároku žalobcu rozhodnúť.

Najvyšší súd... nemohol prihliadnuť na námietku Ú..., že ú. môže vydať platobný výmer len na návrh zdravotnej poisťovne, a teda nárok na poplatok z omeškania... môže na ú. uplatniť len zdravotná poisťovňa, ako aj, že návrh na vydanie platobného výmeru nemôže podať iný subjekt, v danom prípade žalobca. Uvedená námietka sa týka aktívnej legitímácie žiadateľa - žalobcu, ktorá môže byť posudzovaná až v konaní v merite veci, a preto nemôže byť predmetom v spore o právomoc medzi súdom a orgánom štátnej správy v zmysle § 8a O. s. p.

Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd... k záveru, že v predmetnej veci nie je daná právomoc súdu konať vo veci, a preto rozhodol v spore o právomoc medzi Ú... a Okresným súdom..., ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia...“.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú

zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

8. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95).

9. O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

10. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd z obsahu sťažnosti, ako aj z obsahu priloženého uznesenia nepochybne zistil, že sťažovateľka v „*spore o právomoc medzi súdom a ú. podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku...*“ v konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn. 6 Rks/2/2010 nemá postavenie účastníka konania (pozri bod 4), a teda nie je oprávnenou osobou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 113/02, III. ÚS 162/09, I. ÚS 343/09).

11. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť ako celok odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

12. Ústavný súd v závere poznamenáva, že na podanie návrhu podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku (spory o právomoc) sú legitimované len strany (účastníci) kompetenčného sporu, t. j. buď orgán verejnej správy alebo súd, nie však účastník správneho alebo súdneho konania. Teda aktívna procesná legitimácia v takomto spore prináleží len všeobecnému súdu alebo orgánu verejnej správy. Právnická osoba, ktorá bola (je) účastníkom konania, v ktorom kompetenčný spor vznikol, nemôže takýto spor svojím návrhom iniciovať.

13. Nad rámec dôvodov, ktoré viedli k odmietnutiu sťažnosti, ústavný súd dodáva, že sťažovateľka v danej veci disponovala možnosťou podať opravné prostriedky, prípadne aj ústavnú sťažnosť v súvislosti s postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 82/2009 a jeho uznesením z 10. júna 2009 (ktorým konanie zastavil a po právoplatnosti tohto rozhodnutia vec postúpil na konanie a rozhodnutie Ú.), resp. postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Co/162/2009 a jeho uznesením z 18. augusta 2009 (ktorým potvrdil prvostupňové uznesenie), v ktorom súdnom konaní vystupovala ako žalobkyňa.

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2010